

eksisterende særregel i § 25, stk. 1, 2. pkt., om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt ved krav omfattet af lovens § 19 (regreskrav) erstattet med en regel udformet efter samme model som § 12, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov om regres mellem solidarisk hæftende skyldnere. Denne bestemmelse går ud på, at i tilfælde, hvor forældelsen er afbrudt over for én af skyldnerne, eller denne på et tidspunkt, hvor fordringen mod skyldneren selv ikke var forældet, har opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse, forældes et regreskrav mod en medskyldner tidligst et år efter afbrydelsen, opfyldelsen eller afgivelsen af tilsagnet om fristforlængelse.

Det foreslås således, at forældelsen af de regreskrav, der er omfattet af atomskadeerstatningslovens § 19, indtræder tidligst et år efter indtrædelsen i kravet mod anlægsindehaveren. Bestemmelsen foreslås af lovtekniske grunde placeret som et nyt stk. 4 i § 25.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 2 (forslag til atomskadeerstatningslovens § 25, stk. 4) og bemærkningerne hertil.

Endvidere foreslås henvisningen til 1908-loven i atomskadeerstatningslovens § 34, stk. 1, 3. pkt., om statens udbetaling af erstatning erstattet med en henvisning til reglerne i den nye forældelseslov, dog således at den absolutte forældelsesfrist på 30 år efter den nukleare ulykke, der har forvoldt skaden, bevares.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 3 (forslag til atomskadeerstatningslovens § 34, stk. 1) og bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet har nedsat en arbejdsgruppe, der skal overveje, hvilke lovændringer det vil kræve, hvis Danmark tiltræder to protokoller af 12. februar 2004 om ændring af henholdsvis Paris-konventionen og Bruxelles-konventionen. Protokollerne indeholder bl.a. ændringer af konventionernes forældelsesregler.

3.7. Ændring af erstatningsansvarsloven

3.7.1. Gældende ret

Ifølge erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1, kan godtgørelse og erstatning efter loven kræves betalt 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af erstatningens størrelse. Reglen forstås i retspraksis således, at betalingsfristen først løber fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren fremsætter sit krav over for skadevolderen. Ved reglen fastlægges betalingstidspunktet for de pågældende krav, og dermed tidspunktet, hvorfra kravene kan kræves forrentet. Reglen er derimod ikke blevet anvendt til at fastlægge forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Erstatningsansvarsloven indeholder heller ikke i øvrigt regler om forældelse. Forældelsen af krav på godtgørelse og erstatning efter loven er således reguleret ved dansk rets almindelige forældelsesregler.

3.7.2. Lovforslagets udformning

I det samtidig fremsatte forslag til ny forældelseslov foreslås, at forældelsesfristen som udgangspunkt regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forslagens § 2, stk. 1. Hvis der er indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes fristen dog først fra betalingsfristens udløb, jf. forslagens § 2, stk. 2. Denne bestemmelse vil efter sin ordlyd bl.a. finde anvendelse på betalingsfristen efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1.

Hvis § 2, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov skulle finde anvendelse i forhold til erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1, ville det imidlertid medføre, at fordringshaveren selv vil kunne bestemme, hvornår forældelsesfristen skal begynde at løbe, jf. pkt. 3.7.1 ovenfor.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt stykke i erstatningsansvarslovens § 16, hvorved det bestemmes, at krav på godtgørelse og erstatning forældes efter forældelsesloven – medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov – men at § 2, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov dog ikke finder anvendelse på betalingsfristen efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1.

Der henvises til lovforslagets § 8 (forslag til erstatningsansvarslovens § 16, stk. 3) og bemærkningerne hertil.

3.8. Ændring af reglerne om tilbagesøgningskrav i forbindelse med tilskudsordninger

3.8.1. Gældende ret

Der findes en række tilskudsordninger, der giver mulighed for finansiering ved såvel nationale midler som EU-midler. Således har Miljøministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Socialministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet oplyst, at der under deres områder forekommer sådanne ordninger.

Det drejer sig om ordningerne reguleret ved lov nr. 453 af 9. juni 2004 om skove, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 1571 af 20. december 2006, naturbeskyttelsesloven, jf. lovekendtgørelse nr. 884 af 18. august 2004, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 1571 af 20. december 2006 (*Miljøministeriet*), lov om opmærksomhed til jordbrugere, jf. lovekendtgørelse